

המצה מברחת לכל החיצונים הרעים

"מִצָּה" מפני מה נקראת מצה, אלא כך למדנו, שד"י, בשביל שאמר לעולמו די, יאמר לצרותינו די, אף כן מצה, לפי שהיא משדרת ומברחת לכל צדדים רעים, ועושה מריבה בהם, כדמיון השם שד"י של המזוזה שמבריא לשדים ומזיקים שבשער הבית, אף כן היא מברחת אותם מכל משכן קדוש, ועושה מריבה וקטטה בהם, ככתוב: **"מִסָּה וּמְרִיבָה"** (שמות יז, ז), ועל כן כתוב: **"מִצָּה"**, ואף שמסה היא בסמ"ך, אבל תרגומו של מסה, הוא מצותא.

רעיא מהימנא חלק ד' פרשת פנחס דף רנא ע"א

מצות מצה להאיר את ניצוצי השכינה

"כָּל מַחְמָצָת לֹא תֹאכְלוּ", אמר רעיא מהימנא, מפני מה צוה שלא לאכול חמץ שבעת ימים, ולאכול בהם מצה, ולמה כתוב: **"לֹא יֹאכְלוּ"** ולמה **"לֹא תֹאכְלוּ"**.

אלא ז' כוכבי לכת יש, שצ"ם חנכ"ל^[כ], הם מצד של טוב ורע, האור שמבפנים הוא מצה^[כא], הקליפה שמבחוץ חמץ, והם, חמץ בחינת זכר, מחמצת בחינת נקבה, מצה שמבפנים היינו שמורה, והן **"שִׁבְעַת הַנְּעוּרוֹת הָרְאוּת לָתֵת לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ"** (אסתר ב, ט)^[כב], ועליהן נאמר, **"וּשְׁמַרְתֶּם אֵת הַמִּצּוֹת"**.

מצה היא שמורה לבעלה שהוא ו', ועמו נעשה מצוה^[כג], ומי ששומרה [מעלה אותה] אצל י"ה הגנוזות במ"צ מן מצה, והן י"ם ה"ץ^[כד].

וצוה הקדוש ברוך הוא לברך לה ז' ברכות בליל פסח^[כה], שהן שבע הנערות שלה שצ"ם חנכ"ל, וצוה להעביר מהן חמץ ומחמצת, שהם עננים חשוכים המכסים על המאורות של ז' כוכבי לכת, שנאמר בהן: **"וַתְּבַאֲנָה אֶל קָרְבָּנָהּ וְלֹא נֹדַע כִּי בָאוּ אֶל קָרְבָּנָהּ, וּמְרִיאָהּ"**

זיו הזוהר

כג. מצה עם וא"ו היינו יחוד זה מלכות ותפארת קודשא בריך הוא ושכינתיה, ועל ידי השמירה כראוי נתעורר יחודא דלעילא יה חכמה ובינה אבא ואימא. **כד.** כי בא"ת ב"ש מתחלפות האותיות מ"ם על יו"ד וצד"י על ה"א. **כה.** כידוע שקודם אכילת מצה יש ז' ברכות, וזהו שאמרו כל האוכל מצה בערב פסח כאלו בא על ארוסתו כבית חמיו, והיינו

כ. שהם שבתאי צדק מאדים חמה נוגה כוכב לבנה, וחכמי אסטראנאמיה קורין להם "פלאנעטין". **כא.** פירוש, שהניצוץ הקדוש המחיה אותם באור פנימי הוא מן הארת מדת המלכות שנקראת מצה, והחיצוניות שלהן היא חמץ ומחמצת. **כב.** הן המשמשות למדת מלכות, וכיון שהן טוב מבפנים ורע מבחוץ נצרך להשמר מהם כמו בקליפת נוגה.

רַע חֶשֶׁךְ כְּאֶשֶׁר בְּתַחֲלֵהּ (בראשית מא, כא), שכל כך גדול חשך העננים שלהם, עד שאין יכול האור להאיר להם, ולפיכך, **"וְלֹא נֹדַע פִּי בָּאוּ אֶל קִרְבָּנָהּ"**.

זוהר חלק ד' פרשת פנחס דף רנא ע"א

כל עניני הקרבן פסח לבזות את אלוהיהם של מצרים

"מִשְׁכּוֹ וְקָחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם וְשַׁחְטוּ הַפֶּסַח", אמר רבי חייא, כבש לקרבן פסח למה, אלא שיראתם של המצרים ואלוה שלהם היה כבש, אמר הקדוש ברוך הוא, מבעשור לחודש קחו יראתם של המצרים, ותפשו לו ויהיה אסור ונתפס במאסר שלכם יום אחד ושנים ושלשה, וביום הרביעי תוציאוהו לדין, ותתאספו עליו.

ובשעה שהמצרים שמעו קול יראתם שנאסר במאסר ישראל, ואין יכולים להצילו, היו בוכים, והיה קשה עליהם כאילו הם בעצמם נעקדו ליהרג, אמר הקדוש ברוך הוא, יהי נתפס ברשותכם יום אחר יום ארבעה ימים, כדי שיראו אותו נתפס, וביום הרביעי תוציאו אותו להשחט, ויראו המצרים איך אתם עושים בו דין, וזה קשה להם מכל המכות שהביא עליהם הקדוש ברוך הוא, אותן הדינים שיעשו ביראתם.

אחר כך דינו באש, שכתוב: **"פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בְּאֵשׁ"** (דברים ז, כה), אמר הקדוש ברוך הוא, **"אַל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא"**, שלא יאמרו שברצון ובהשתוקקות לאלהינו אוכלים אותו כך, אלא הכינו אותו צלי, ולא מבושל, שאם מבושל יהי מכוסה ולא יראו אותו, אלא תקון שלו שיראו אותו כך מושרף באש, לפי שריחו נודף.

ועוד שראשו יהיה כפוף על כרעיו, שלא יאמרו שחיה או בהמה אחרת היא, אלא שיכירו לו שהוא אלהי שלהם, ועוד שלא יאכלו אותו בחשקות של רעב, אלא על השובע דרך קלון ובזיון.

ועוד **"וְעֵצִים לֹא תִשְׂבְּרוּ בּוֹ"**, אלא שיראו עצמותיו מושלכים בשוק, ולא יוכלו להצילו, ועל כן כתוב: **"וּבְאֱלֹהֵיהֶם עֲשֵׂה ה' שְׁפָטִים"** (במדבר לג, ד), הרבה דינים.

זוהר חלק ב' פרשת בא דף לו ע"ב

לשון ויעבר לרחמים ולדין

"וְיַעֲבֵר ה' לְנֶגֶף אֶת מִצְרַיִם וְרָאָה אֶת הַדָּם וְגו'", אמר רבי אבא, מהו ועבר, שעבר על חומות הדין של כתרם [התחתונים] שהיו נקשרים בכתרים אחרים שלמעלה [כיון], והתירם מעמדתם, ועבר על דרכיו, בשביל לעשות בהם דין ולשמור את ישראל, וכך הוא כל ועבר ועברתי ויעבר, שהקדוש ברוך הוא עובר על כל דרכיו, או לדין או לרחמים, כאן ועבר בשביל לעשות דין, שם ויעבר בשביל לרחם.

זיו הזוהר - גם כן בלי השבע ברכות. כו. כל כחות הדין וכחות הטומאה נקראים כתרים תחתונים והם נקשרים

זוהר חלק א' פרשת מקץ דף רא ע"א

דין על העכו"ם יותר חזק מדין על ישראל

רבי יוסי אמר, **"וְעֵבֶר ה' לְנִגְףְ אֶת מִצְרַיִם"**, בא וראה, יש דין קשה ויש דין רפה, דין הקשה חזק, דין הרפה חלש, וכאשר יונק זה הדין הרפה מן הדין הקשה, אז מתגבר והוא חזק, בזמן שנעשה דין על ישראל, נעשה בזה הדין הרפה, ולא נתגבר בדין הקשה ההוא, וכאשר נעשה דין על עמים עובדי כוכבים, נתגבר זה הדין הרפה בדין הקשה שלמעלה בשביל להיות חזק, זהו שכתוב: **"וְעֵבֶר ה' לְנִגְףְ אֶת מִצְרַיִם"**, **"וְעֵבֶר"**, שנתמלא עברה וזעם, ונתגבר בדין הקשה, **"וְרָאָה אֶת הַדָּם עַל הַמִּשְׁקוּף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וַפָּסַח וּגו'**.

זוהר חלק ב' פרשת בא דף לה ע"ב

על ידי פעולה של נתינת הדם על הפתח פסח ה' על ישראל

למדנו שאמר רבי יוסי, זה הכתוב קשה, וכי **"וְרָאָה אֶת הַדָּם"** ואחר כך **"וַפָּסַח"**, משמע שעל ידי הסימן נעשה כך [כו], ואפשר תאמר שפסח בזכות הדם של מצוה, למה היה הדם מבחוץ, ולמה בג' מקומות הפתח, והרי כתוב: **"הוא גֵּלָא עֲמִיקְתָא וּגו'"** (דניאל ב', כב), ומפני מה נצרך להיות בהתגלות הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות.

אלא למדנו, כתוב: **"וַיִּרְא ה' וַיִּנְאֹץ"** (דברים לב, יט), וכתוב: **"וַיִּרְא ה' פִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם בְּאָרְץ"** (בראשית ו, ה), ולמדנו שאין נראית ההשגחה העליונה, אלא כאשר נתראה למטה עשיה, שנעשה מעשה מזה, ועד שנעשה מעשה למטה אין משגיחין למעלה לענוש, מלבד הרהור של עבודה זרה, שכתוב: **"הַשְּׁמָרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם"** (דברים יא, טז), וכשנעשה מעשה אז נתעוררה ההשגחה העליונה, ולפיכך הכל בין לטוב בין לרע בעשיה תולה הדבר.

אמר רבי יוסי, כל שוקי מצרים היו מלאים עבודה זרה, ועוד שבכל בית ובית היו נמצאים מיני כשפים, שנתקשרו על ידיהם כשפיהם בכתרים תחתונים שלמטה, והיו מעוררים רוח טומאה בהם, וסוד הדבר למדנו, שכתוב: **"וּלְקַחְתֶּם אֶגְדַּת אֲזוּב וּטְבַלְתֶּם בְּדָם אֲשֶׁר בְּסֹף"**, **"אֶגְדַּת אֲזוּב"** למה, בשביל לבער רוח הטומאה מביניהם, ולהראות בפתחיהם באותן ג' מקומות רשום האמונה השלמה, אחד מכאן ואחד מכאן ואחד ביניהם [כו], לפיכך **"וַפָּסַח ה' עַל הַפֶּתַח וְלֹא יָתַן הַמִּשְׁחִית וּגו'"**, בעבור שיראה שם הקדוש רשום על הפתח.

זיו הזוהר

בספירת מלכות לינק ממנה כח וגבורה. כז. וכי הקדוש ברוך הוא לסימן צריך. כח. ג' קוין היינו כמובא לקמן שנרשם צורת אות ה', והיינו שנרשם על מזוזת הימין קו אחד סמוך למשקוף, קו שני ממעל על המשקוף, קו שלישי על מזוזת השמאלי נמוך מעט מן המשקוף, וזהו ציור אות ה"א האחרונה מן השם הוי"ה ברוך הוא, והיינו סימן האמונה כי היא מורה על מדת המלכות.

רעיון חדשני יוצא לדרך ממפעל הזוהר העולמי

עברו מעל מאה שנה
טהרה"צ הפקקל האלקי
רבי יודל רוזנבערג
זצוקלה"ה הוציא לאור
את ספריו הקדושים
זוהר תורה, לאחר עמל
ויגיעה רבה ימים ולילות
ללא הפוגה במשך 20 שנה,
בהם סדר לקט וערוך את
ספריו זוהר התורה, לפי סדר
הפשוטות אשר בו מובאים
קטעי הזוהר הפזבנים גם
לפי הפשוט, במטרה שכל
יהודי ויהודי ואפילו הקטנים
שבהם יוכלו להיות מקשרים
לספר הזוהר. זכינו לפרסם
ולהוציא לאור פשוטות
חדות מספריו, וכן טעורים
המושפעים על ידי הגה"צ רבי
שלום יהודה גראס האדמו"ר
מהאלמין שליט"א.

**שעורי דף היומי ב"זוהר תורה"
ו"זוהר חק לישראל"
מידי יום ביומו ברדיו 2000**

**בכל יום שני משעה 5-3
על ידי הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
האדמו"ר מהאלמין שליט"א.**

**שיעורים ב"דף היומי" זוהר תורה,
ו"זוהר חק לישראל" מידי יום ביומו,
על ידי הרב אליהו ממן שליט"א
ראש מוסדות "תורת אברהם" נצרת עילית.**

הגיטריה טל "זוהר תורה" = 829
"דוד סלף ישראל חי וקים" = 829

הגיטריה טל "כולם לומדים בזוהר" = 447
"יביא מטיח בן דוד" = 447

פלופר רק אם נלמד כל יום ויום כלנו יחד
בזוהר הקדוש נזכה שיבוא מטיח בן דוד
במהרה בימינו אמן

**בקרוב אי"ה יבנים
ל"קול הרשב"י" בטל: 0722-990044
ובקול הזוהר בטל: 0722-990055**

**לזכוי הרבים בחלוקת הפרשיות לבתי מדרשות
ולשמיעת השעורים בדיסקים במחיר הקרן**

0548-436784

הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
האדמו"ר מהאלמין שליט"א